

Kamery a ochrana soukromí v sousedských vztazích

Abstrakt

Tato práce se zabývá právními aspekty provozování kamerových systémů v souvislosti se sousedskými vztahy. Zájmem provozovatele kamery bývá zvýšení ochrany majetku a zvýšení bezpečnosti osob, tedy ochrana života a zdraví osob.

Cílem diplomové práce je analýza právních aspektů provozování kamerových systémů z hlediska přípustných zásahů do práva na ochranu soukromí s odkazem právě na ochranu majetku ve světle nové metodiky Úřadu pro ochranu osobních údajů ke kamerovým systémům ze dne 8. února 2024. Hlavní obecnou výzkumnou otázkou je možné zformulovat následovně: ve kterých případech může převážet právo na ochranu vlastnictví nad právem na ochranu soukromí osoby v souvislosti s provozováním kamerových systémů v rámci sousedských vztahů, a ve kterých ne?

První část práce rozebírá judikaturu, zejména rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva vztahující se k čl. 8 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách. Dále práce zkoumá unijní úroveň ochrany osobních údajů s rozбором jednak stanovisek pracovní skupiny WP29, jednak pokyny současného Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, zejména pokyny Sboru 3/2019 o zpracování osobních údajů prostřednictvím video zařízení ve znění ze dne 29. ledna 2020. Detailně je taktéž rozebráno plnění informační povinnosti ze strany správce (cedulka).

Druhá část práce popisuje právní zakotvení ochrany soukromí v Ústavě České republiky a Listině základních práv svobod a v občanském zákoníku. Taktéž je zmíněn zákon o zpracování osobních údajů.

V závěrečné části práce dochází k aplikaci předchozích poznatků, zejména legislativy a judikatury, jednak na právní analýzu konkrétních situací, které vznikají při provozování kamerového systému fyzickou osobou, jednak na dvě nejznámější české kauzy, které se přímo dotýkaly střetu mezi právem na ochranu soukromí a na ochranu vlastnictví (kauzy Ryneš a ekolo.cz).

Klíčová slova: ochrana soukromí, ochrana osobních údajů, kamery